

26/12/2025

Η εορτή των Χριστουγέννων στο Οικουμενικό Πατριαρχείο

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Σε πανηγυρική και χαρμόσυνη ατμόσφαιρα εορτάσθηκε στο Σεπτό Κέντρο της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας η μεγάλη Εορτή της κατά σάρκα Γεννήσεως του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού.

Στη Θεία Λειτουργία, που τελέστηκε την Πέμπτη, 25 Δεκεμβρίου 2025, στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό, προεξήρχε η [**Α.Θ. Παναγιώτης ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος**](#) και συλλειτουργήσαν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Φιλαδελφείας κ. Μελίτων, Μυριοφύτου και Περιστάσεως κ. Ειρηναίος, Μύρων κ. Χρυσόστομος, Ικονίου κ. Θεόληπτος, Προύσης κ. Ιωακείμ, Σελευκείας κ. Θεόδωρος και Αγκύρας κ. Γρηγόριος. Συμμετείχε, επίσης, ο Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου Έσσεξ, Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης κ. Πέτρος.

Κατά τη διάρκειά της, ο Παναγιώτατος χειροτόνησε στο βαθμό του Πρεσβυτέρου τον διάκονο Σωφρόνιο Garaïacu, αδελφό της ως άνω Ιεράς Μονής.

Ο Αρχιγραμματέας της Αγίας και Ιεράς Συνόδου, Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης κ. Βοσπόριος, ανέγνωσε την Πατριαρχική Απόδειξη για την εορτή των Χριστουγέννων.

Παρακολουθήστε σε επανάληψη την Πατριαρχική Θεία Λειτουργία των Χριστουγέννων:

Προ της χειροτονίας του π. Σωφρονίου, ο Οικουμενικός Πατριάρχης, στην ομιλία του, αναφέρθηκε στον υπερεθνικό χαρακτήρα του Οικουμενικού Πατριαρχείου, το οποίο, όπως είπε, υπενθυμίζοντας τους λόγους του μακαριστού Μητροπολίτου

Περγάμου Ιωάννου, δεν συνδέεται με περιβάλλοντα στενά εθνικά.

“Η θεία Πρόνοια το έταξε εκεί που είναι, -εδώ δηλαδή στην ιστορική Πόλη του Κωνσταντίνου-, για να μην μπορεί κανείς να διαβάλλει και να αμφισβητεί τον υπερεθνικό του χαρακτήρα, βάσει του οποίου και καλείται να διαδραματίσει αποφασιστικό ρόλο στις μέρες μας» (Κόσμου λύτρον, Μέγαρο 2014, σ. 279).”, τόνισε ο Πατριάρχης και συνέχισε απευθύνοντας πατρικές νουθεσίες και συμβουλές προς τον νεαρό κληρικό.

“Είσαι μέλος της Αδελφότητας της Ιεράς Πατριαρχικής και Σταυριοπηγιακής Μονής Τιμίου Προδρόμου Essex από το 2020. Εχειροτονήθης Διάκονος εις το Καθολικόν της υπό της ημών Μετριότητος τον Οκτώβριον του έτους 2022 και φέρεις το όνομα του ιδρυτού και κτίτορος της Μονής Οσίου Σωφρονίου του Αθωνίτου, αυτής της εμβληματικής πνευματικής, εκκλησιαστικής και θεολογικής μορφής του 20ου αιώνας, του θεολόγου της «παγκοσμιότητας», της «υποστατικής αρχής» και της «αγίας ελευθερίας», ο λόγος του οποίου ήταν πάντοτε ακραιφνώς Πατερικός και βαθέως υπαρξιακός και επίκαιρος, λόγος βεβαιωμένος διά προσωπικής εμπειρίας, λόγος παραδοσιακός, εν τη εννοία της αυθεντικής προσλήψεως, βιώσεως και αποκαλύψεως της Αληθείας της εκκλησιαστικής Παραδόσεως εν τω παρόντι.”, είπε ο Παναγιώτατος και σε άλλο σημείο της ομιλίας του σημείωσε:

“Κατάγεσαι, αγαπητέ διάκονε Σωφρόνιε, από την Ρουμανίαν, μίαν χώραν η οποία κατώρθωσε να διασώση την Ορθόδοξον ταυτότητά της εν καιροίς δυστήνοις, σήμερον δε έχει αξιόλογον εκκλησιαστικήν, πνευματικήν και θεολογικήν

παρουσίαν, με ακμάζοντα μοναχισμόν και με αφωσιωμένον εις τον Χριστόν και την Εκκλησίαν ιερόν κλήρον. Γνήσιον τέκνον αυτής της παραδόσεως και εσύ, εσπούδασες εις την πατρίδα σου την Ιεράν Επιστήμην, εδιδάχθης την ελληνικήν γλώσσαν εις το Αριστοτέλειον Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, όπου εκπονείς την μεταπτυχιακήν διπλωματικήν σου εργασίαν. Είναι χαρακτηριστικόν διά την κλίσιν και την άνωθεν κλήσιν σου, ότι τόσον η πτυχιακή σου εργασία εις την Θεολογικήν Σχολήν της Alba Julia, όσον και το Μεταπτυχιακόν σου εις την Θεσσαλονίκην αναφέρονται εις πτυχάς της θεολογίας του Γέροντος Σωφρονίου, ήτοι εις την διδασκαλίαν του περί της «προσευχής του Ιησού» και περί της «υποστατικής προσευχής». Χαιρόμεθα διά την πρόοδόν σου και συγχαίρομεν τους κατά σάρκα γονείς σου Βασίλειον και Χριστίναν και τον πνευματικόν σου πατέρα Ζαχαρίαν, δι' όσα έπραξαν και πράττουν διά σε.

Το ζητούμενον από τον ιερέα είναι η πιστότης εις τας βιουμένας εν τη Εκκλησία αληθείας, περί των οποίων διεβεβαίωσεν ο Χριστός ότι «ο ουρανός και η γη παρελεύσονται, οι δε λόγοι μου ου μη παρέλθωσι» (Ματθ. κδ', 35), είναι ακόμη η διακονία των ιερών μυστηρίων και η απροϋπόθετος μέριμνα διά τον άνθρωπον και τον αιώνιον προορισμόν του, επιτελουμένη πάντοτε πρόσωπον προς πρόσωπον εντός των εκάστοτε ιστορικών και πολιτισμικών συνθηκών. Ο ιερεύς δεν υπηρετεί την ιδέαν μιάς «αφηρημένης ανθρωπότητας», αλλά πάντοτε συγκεκριμένους ανθρώπους, μοναδικά πρόσωπα.

Εν τη εννοία ταύτη, οι κληρικοί της Μητρός Εκκλησίας, της «οντολογικώς διακονικής», χαρακτηρίζονται από κοινήν κατανόησιν της εκκλησιαστικής των αποστολής. Γνωρίζομεν άπαντες την ευθύνην του λειτουργήματος του εργάτου του αμπελώνος του Κυρίου. Δεν υπάρχει εδώ χώρος διά την λεγομένην «εικονικήν ιερωσύνην», την τυρβαζομένην περί το «φαίνεσθαι» και όχι περί το «είναι». Πως θα κηρύξωμεν το Ευαγγέλιον της αγάπης, πως θα εγγίσωμεν τας ψυχάς των πιστών με διάκρισιν, με κατανόησιν, με σεβασμόν προς την προσωπικότητα και τας ευαισθησίας των, εάν δεν αγαπώμεν, εάν είμεθα ακοινωνήτοι, νωθροί και ράθυμοι; Πως θα επιδείξωμεν ιδιαιτέραν μέριμναν διά την νεολαίαν και την εν Χριστώ οικοδομήν της, εάν είμεθα απαιδιόδοξοι και δεν έχωμεν εμπιστοσύνην εις την πρόνοιαν του Θεού, εάν υποτιμώμεν τας αναζητήσεις και τας ελπίδας των νέων; Πως θα πείσωμεν την νεάν γενεάν ότι η ζωή εν Χριστώ είναι αληθινή ελευθερία που απελευθερώνει τας δημιουργικάς δυνάμεις του ανθρώπου, όταν η ζωή μας δεν είναι απτή παρουσία αυτής της ελευθερίας, μαρτυρουμένη διά των καρπών του Αγίου Πνεύματος, «αγάπης, χαράς, ειρήνης, μακροθυμίας, χρηστότητος, αγαθωσύνης, πίστεως, πραότητος, εγκρατείας» (Γαλ. στ', 22-23); Διά τον γνήσιον ποιμένα είναι αδιανόητον να επιθυμή ακόμη και την ιδικήν του σωτηρίαν, εάν δεν σωθούν και τα πνευματικά του τέκνα μαζί με αυτόν. Η Ορθόδοξος συνείδησις αυτόν τον ιερέα τιμά και σέβεται ιδιαιτέρως.

Ο ιερέυς δεν ανήκει εις τον εαυτόν του, αλλά εις τον Χριστόν, κατορθών τα πάντα «διά του αγαπήσαντος ημάς» (Ρωμ. η', 37). Όσον περισσότερο αγωνίζεται διά να ανταποκριθή εις το λειτούργημά του, τόσον εντονώτερον αισθάνεται ότι τίποτε δεν αποτελεί ιδικόν του κατόρθωμα, αλλά ότι τα πάντα είναι ουράνια δωρεά και χάρις, ότι επιτελούνται δι' αυτού υπό του Κυρίου εν τη κοινωνία της Εκκλησίας."

Εκκλησιάστηκαν ο Πρέσβυς της Ελλάδος στην Άγκυρα κ. Θεόδωρος Μπιζάκης, η Πρύτανης του Προξενικού Σώματος της Πόλεως, Γενική Πρόξενος της Κροατίας κ. Ivana Zerec, κληρικοί, Άρχοντες Οφφικιάλιοι της Μ.τ.Χ.Ε., και πλήθος πιστών από την Πόλη και το εξωτερικό.

Στη συνέχεια, κατά την εόρτιο δεξίωση στην Αίθουσα του Θρόνου, ο νεοχειροτονηθείς Πρεσβύτερος κ. Σωφρόνιος πραγματοποίησε την αντιφώνησή του εκφράζοντας, μεταξύ άλλων, τις ευχαριστίες, τον σεβασμό και την υική αφοσίωσή του προς το πρόσωπο του Οικουμενικού Πατριάρχου.

Λιγό νωρίτερα, ο Οικουμενικός Πατριάρχης δέχθηκε, στο επίσημο Πατριαρχικό Γραφείο, τις εγκάρδιες ευχές του Υπηρεσιακού Δημάρχου του Μητροπολιτικού Δήμου της Πόλεως κ. Nuri Aslan, του Επάρχου του Beyoğlu (Πέρα) κ. Atakan Atasoy, με την Ευγεν. σύζυγό του, αλλά και του Υπηρεσιακού Δημάρχου του δήμου Beyoğlu (Πέρα) κ. Sefer Karaahmetoğlu, καθώς, επίσης, και εκπροσώπων άλλων δήμων της Πόλεως και πολυμελών Αντιπροσωπειών πολλών Κομμάτων.

(Φωτογραφίες: Νίκος Παπαχρήστου)

